

тояние на училищата ни, килийната система, представителитѣ и проводниците ѝ, елинизацията въ Сливенъ, която отпосле оставя дияра между съсловията на града — едни прости, други благородни — появата на нови хора, съ нови идеали, даватъ се съ голѣми подробности биографии на дейци, които образуватъ една, наистина, мила галерия, предъ която можемъ да се запремъ съ почетъ и удоволствие, като народъ и граждани.

Борбата между българи и гърци, между два народа и два стремежа — българскиятъ църковенъ въпросъ — заема видно мѣсто и по размѣръ, и по точно и вѣрно исторично проучване и предаване. Сливенъ се бори въ църковния въпросъ по две посоки — срещу гръцката патриаршия, докато единъ день изгонва отъ църква и отъ града гръцкитѣ владици, като устройва митингъ, какъвто днесъ не може се устрои по никой жизненъ въпросъ и който по дързостъ на гражданитѣ, нѣма втори подобенъ, — и срещу униятското движение, макаръ видни негови съграждани и да сж привърженици на това движение. Не е незасегнато, както казахъ, и днешното време, като сж посочени културно-просвѣтни, военни деятели, учители, учителки, художници, книжовници, каквито има и въ по-ранната епоха. Дори може да се каже, че Сливенъ, споредъ тия данни и сведения, е билъ книжовно огнище, както нѣкога и въ старини, когато около Сливенъ сж цѣвтѣли манастири, пълни съ ученици на Евтимия и Теодосия Синаитски.

* * *

Третиятъ томъ отъ обширната история на гр. Сливенъ излиза вече при други условия. Д-ръ С. Табаковъ не е между живитѣ. Други продължаватъ неговото дѣло. При все това и въ тоя томъ той взема, ако и покойникъ вече, главно участие. Тукъ сж събрани отъ него материали по икономичното развитие на гр. Сливенъ, както и такива отъ народоведенъ характеръ, антроположки черти на сливенеца, битъ, нрави, обичаи, вѣрвания, народни пѣсни, говоръ — върху всичко това се е спрѣлъ покойниятъ, събиралъ, редилъ, изказвалъ мнение. Всичко това е повечето суровъ материалъ, който се запазва за въ бъдеще чрезъ грижата и дѣлото на С. Табаковъ.

* * *

Такова е въ общи черти дѣлото на С. Табаковъ. Отъ всичко това се вижда, че то е не само голѣмо, но характеризова Табакова като една много хубава личностъ. С. Табаковъ е упоритъ трудъ, енергия и скромностъ. Въ книжата му намираме отъ ранини още стихове посветени нему. Неговъ другаръ, Д. Бабева, му пише похвални и насърчителни редове: белегътъ на дарованието е видѣнъ още тогава отъ неговитѣ връстници; училището